

Exoterična pisma.

Pismo XVI.

A. A.

Ljubljana, v novembru 1923.

Luč in Himavata.^{x)}

Vročevci.

Tiste dneve, ko so praravnali prarnik
kive, je došlo v Benares zelo mnogo ljudi. Tu so bi-
li zastopniki vseh delov azijskega kontinenta in
verniki treh velikih verstev: brahmanizma, buddhiz-
ma in mohamedanizma. Ko so romaji doznali
za prihod Mahamare, so mu postavili v gaju po-
leg svetišča lično leseno ložo. Tja so potem prihaja-
li, Mahamara pa jih je ušil, ne oziraje se na
njih verske nazore.

Nekoga dopoldneva je k njemu došla
skupina svečnikov. Poleg brahmanov in lamov so bi-
li zastopani tudi muslimanski kodž in hindovski

^{x)} Vidi st. 5, 6, 8, 9, 11 in 12

ratini. V imenu vseh je inpregovoril svetel brahman:
„Mgister! Do sedaj smo bili mi svečniki duševni
voditelji ljudstva, ti pa si začel ornanjivati neko viš-
jo bitje, katero imenuješ Vsečloveka. Povej nam, kakšen
je ta Vsečlovek in kje ga najdemo?“

Mahamara je odgovoril: „Vsečlovek ni ve-
ran na nobeno verstvo in na nobeno kasto, zato ga
ni med vami. Vsečlovek ne pozna veselja in ne žal-
osti, ne sreče in ne nesreče. Vsečlovek ne pozna pri-
jateljev in ne sovražnikov, ne poštenja in ne zlobe, ne
krake in ne graje, ne kreposti in ne strasti. Vsečlovek
je onkraj dobrega in zlega. Vsečlovek je po božanskih
naukih vse in po človeških narorih, ki tičijo v
maji, nič. Vsečlovek je - Bog.

Svečniki! Tisti, ki hoče, lahko najde
Vsečloveka, toda ne iščite ga v daljavi, ne v knjigah
in ne v templjih, marveč samo v - samemu sebi.
To kedar ga najdete, je pa odvisno od vas samih.
Prvi ga morda zasledí v nekaj mesecih, drugi v ne-
kaj letih, a tretji v nedogledni bodočnosti. Če kar
priroda potrebuje milijone let, to božanska milost

izvrši v enem trenutku, če jo človek začeli s svojo silo.

Učite in našli ga boste. Tendar ga najde-
te, tisti čas se bo v vaših sreih naselila neizmerna
radost, modrost in sreča. Tisti čas boste začeli sporna-
vati vse skrivnosti vesolja, posebno pa vprašanja:
od kod prihajate kaj ste tu in kam greste. Tendar
človek najde Krilovec, potem šele spozna, kako
je bil poprej malenkosten.

Poglavje o pravih.

Iz gaja pred svetlobo žive so se
skrili farizeji, saduceji in drugi nadgledje. Priteku-
li so proti lepi bahamare, siromašno in brezprav-
no ljudstvo pa so odhivali.

„Magister, pripravi o naši bodočnosti!“
so vsklikali siromaki.

„Ok, čemu...“ „Naj govori o dolžnostih
podložnikov in o naših pravicah!“ so ugovarjali
prvaki.

Makanara je v astralni luči razgledal
odurne miselne elementale nadljude; zato je nje-
govo plemenito obličje obsenčila neizmerna žalost.
Po dolgotrajnem molku je rekel: „O bratje iz kasti
brahmanov in ksatrijev.“^{*)} Karma vam nalaga
dolžnost, da ščitite reungje brate, vi pa jih preobra-
te. Ti hočete biti vodniki ljudstva, a sami tičite v
bazis nevednosti in smot. Ustanovljate parne družbe,
naviderno v varstvo človeštva, a reungji pa služijo
le vam v dosego sebičnih namenov. V javnosti se
proglasate za nnačajneše, da bi vam svajali par obra-
ze in znamenja podlih duš. V svetih se plavate po
kolenu in priporibate glave, toda vaš Bog ni Brah-
ma, vaš bog je bogastvo in išt.

Hedor se povzdiguje, bo ponosen. Vse,
kar ne temelji na človekoljubju in na poštenih pol-
laci, razpade.

Nad valovjem svetega Ganga se riblje-
ta sloki trs in bajni lotos. Trs temelji v mahovitem
modru in lotos v dnu struge. Prvi nalič bo zlomil
trs, ter ga vrge na obrižje, docim bo lotos nepoško-

^{*)} Ksatrija - član vladajoče kaste, vojsčak.

dovan še dalje napolnjeval oziroma s svojim vonjem.

Ta tist ste vi, o bratje, in lotos je ljudstvo, ki se nahaja na vami. Kakor valovje tist, tako bo karma plomila vašo oblast. Legli boste v grobove in vas nestane, poštno ljudsko mišljenje pa bo prišlo na vrsto!

Oko na oko, rob na rob! Tle, kar ste rle, ga storili svojim bližnjikom, vam povrne bodočnost. Tle, kopetni prihod bo v kasti inobčencev in robov, hje vladatelja nesreča in propast. Javca, katerega sedaj nalagate drugim, boste nosili sami v podvigih tle. Vedite, da vesoljna pravica ne povrne injem, marveč ostaja vedno in na vse ena, ka, bila je izraščena v tej ali oni obliki.

Varčevot k sreči.

Mahamirca je še vedno stal na svojem mestu in je rrl po ljudch. Množica, ki ga je sedaj obdajala, je sestala iz siromašnega ljudstva, kateremu so poprej prave napirali dostoj v

njegovo bliskine.

„Kojster, kako si izboljšamo svoj položaj?“
so spraševali nekateri.

„Bratje!“ je odgovoril Wakamara. Trije
umetniki so posamezno ustvarjali sliko v človeški
suci. Prvi je bil mnenja, da ta slika mora ime-
ti sivo oradje, docim je drugi v veliki meri upo-
rabljal rdečo in tretji celeno barvo.

Slika prvega oborožuje živi mrlici;
slika drugega povečujejo ljudje nasilja; slika
tretjega pa odobrujejo prihanani strokovnjaki.

Slika prvega ni trajne vrednosti; ker
predstavlja barvo seklinosti. Slika drugega nosi
signaturo krvi ter je podobna morcu megli, leže-
či v nižavah gorskih prepadov. Slika tretjega
pa na večje ostane trajne vrednosti; ker je slika
na o barvi pomladnih listov, ki so simbol upan-
ja v boljšo bodočnost.

Poslednjo sliko, o bratje, si utisnite v srca.
Simbol njene barve naj vas vodi, da boste iskali
ishoda in zagat, v katehik tute. Simbol njene

barve naj vas bodi, da boste inkali in hoda iz ra-
gat, v katerih tičite. Simbol njene barve naj vas uči,
da boste sejali in želi v prid vsemu človeštvu. Uči
nas vse! To je kumjot k zadovoljstvu in sreči.

Sam in resnica.

Bratje, današnji človek je zelo nemat-
na stvar! "je nekoga dneva rekel Kakanara svo-
jim mlajšim. Domislija si, da vse zna in vse ve, da
si ne poruša sno, kar bi moral poruhati najbolj-
samega sebe. In radi tega, ker ne poruša samega
sebe, si ustvarja v življenju vedno večje gorje, ved-
no večji pekel.

Današnji človek ne ve niti tega, kaj
je san in kaj je resnica" je nadaljeval z nasme-
hom. Po miravem Tibetu je potoval Arun Ling s
svojim oslom Kakom. Solunski barke so prenehali
da so rekovi sikomor dehteli v nemarni vroči-
ni. Arun Ling in Kak pa sta otožno pogledo-
vala v arurni sod, pravca višje moči dobrodej-
nega dežja.

"Vroč je," je prebusedil Kuan Sing, ter si s širokim ročavom otrl svoj nagoreli obraz.

"Kelo vroč," je pritrdil Kak.

"Tam na porobju se širi palmov gaj..."

"Pojdiva tja, da se odpočijeva od napornega pota!"

Kakor dogovorjeno, tako izvršeno. Nekoliko minut pozneje sta razprostela svoje utrujene ude po sočnati zeleni travi in bajni šepet palm, ju je kmalu razibal v sladki san.

Oa, sladki in ruden je bil ta san, ki je obsenčeval popotnika. Kuan Sing je sanjal, da je Kak, in Kak je sanjal, da je Kuan Sing. Kaku je ugajalo dejstvo, da je postal človek, docim se je Kuan Sing veselo smejal v pest, da se je na tako lahek način iznebil vseh stremljenj in nedosegljivih ciljev življenja. Glejte, oba sta bila srečna in vsak se je počutil zadovoljnega v svoji novi postavi! -

Utrujena popotnika sta počivala komaj dobre pol ure, ko so ju težke derežane kaplje vrbu-
dile in opojnega spanja.

"Kak, dekuj!" je vshliknil Trun Sing.
"Dekujje...!" je razdehal kak, načudeno
motec svojega gospodarja.

"Sanjal sem čuden san," je nadaljeval
Trun Sing. "Z sanjalk sem bil ti; kak, a sedaj je
očividno, da sem Trun Sing."

"Meni se je pa v sanjalk dozdevalo, da
sem jaz Trun Sing, dočim sedaj vidim, da sem le
toj osel kak."

Trun Sing je splezal na tovariša. Poto-
vala sta razmišljena dalje, nemajoc; kaj da sta.
Kak ni vedel, ali je sanjal sam, da je Trun Sing,
ali sanja Trun Sing, da je kak. Trun Sing si pa
repet ni znal tolmaciti, ali je sanjal on, da je
kak, ali sanja kak, da je Trun Sing. To ragonet-
no vprašanje sta razmotrivala dolgo časa, ne da
bi sedaj došla k spornanju, kaj je san in kaj je
resnica. "

Podobenik.

Nastopila je noč. Na arurnem svodu je še

migljalo breštevila rovdie in pošljalo svoje pož-
rdave zemlji; ko je došel k Mahanari priletni mož-
in je rekel:

"Poznam te, mojster, a vendar ne vem,
kje sem te videl?"

"Poznam te tudi jaz, o maharadja, da-
si si došel ravit v preprosto haljo in beca spre-
stra!" je odgovoril ekahanara.

Maharadja ga je iznenadeno pogle-
dal, toda mojster je nadaljeval:

"Maharadja, ali si kdaj sanjal o dveh
sorodnik atomah, ki sta v prvotnosti krožila v ra-
reco tvarino solničnega sestava po brezkonni praz-
noti?"

Oli si kdaj sanjal o dveh drobnik kri-
stalah, ki sta v času, ko je duk korji plaval nad
vodami; krala pod ravno nastalo plastjo zemlje?

Oli si kdaj sanjal o dveh rimacelinah,
ki sta v pradavnini rasla na porobju tropičnega
gora in se vijala okrog mogočnega pečatega
drevesa?

Oti si kedaj sanjal o dveh ribicah, ki
sta plavali po morju in naposled radi hitrega
odtoka vode plesčali na kopnem?

Oti si kedaj sanjal o dveh flamingah,
ki sta otožno kričaje begala in blodila po bre-
krajnem močvirju silovijalne dobe?

Oti si kedaj sanjal o morju in ženi, ki
sta se sestala v pragorju in potem zgorela v
žrebu volkana, v katerem sta inhalala ognja?

Oti si kedaj sanjal o dveh višjih duhov-
nikah, ki sta s Mojzesom vodila Izraelce iz
Egipta in naposled padla v bitki s Kananiti?

Oti si kedaj sanjal od dveh, ki sta bila
narzoca pri krivanju velikega mojstra iz Harar-
ta: prvi je bil centurij rimske legije, a drugi
Eseneec, moj in ljudstva.

Maharadža, ali si kedaj sanjal o nešte-
tih drugih življenjah, ki jih je dvojce sorodnik bi-
tij preživelo na fizični in psihični sferi?"

"Da, da, sedaj vem!" je hitro vskliknil
maharadža. "To so ti in jaz, jaz in ti! Tsa živ-

ljenja in inhañje posmrtnosti se vrstijo pred me-
noj, kakor slike v kinematografu. Hal mi je le,
nemučno žal, da nisem tebi v žep in trimate-
je, sledil do konca!

"Ne žaluj, dragi brat!" ga je tolažil
Vsečlovek. "Pril ga je na prsa in poljubil na če-
lo. Skupaj sta bila od početka sveta in skupaj
ostaneva do veka vekov. Trša sta in Brahme in
nehče bova z Brahmo upravljala svetove. Ne ža-
luj, ne žaluj, dragi brat!"

"Izdaja, Teorofska družba v Ljubljani"
Tajništvo: Peimska c. št. 18/I.

Okulturni fenomeni.

Sestavljam študijo o supernormal-
nih fenomenih med nami Slovenci. K ta na-
men prosim vse čitatele in čitateljice našega li-
sta, da mi blagovolijo sporočiti okultne slučaje,
katere so doživeli sami ali druge njim dobro
znane in verodostojne osebe. Predvsem prosim ob-
vestil o telepatičnih slučajih, o pojavih fantomov
in o vplivih magije.

K obvestilih je po možnosti navesti
imena prizadetih oseb in krajev, obenem pa tudi
čas dogodka. Če željo označim v svojem delu
vsa imena le z različnimi črkami ali z drugimi
šiframi. Pisma naj se izvoli nasloviti na naše
tajništvo.

A. Hajek.